

WORŞER II

09.12.2017

ÇERKES STK'LARINDAN BEKLENTİLER VS. GERÇEKLER II

*KİMLİK BİLİNCİNDE
ENGEL Mİ, FIRSAT MI?*

WORŞER TOPLANTI NOTLARI

Sivil toplum kuruluşlarının Çerkes Kimlik Bilinci konusunda engelleyici ya da kolaylaştırıcı olup olmadıklarına dair yaptığımız Worşer'de genel itibariyle; kurumlarımızın yetersiz olmakla birlikte kimlik bilincini kültürel öğeleri diri tutarak destekledikleri ve engelleyici olmadıkları değerlendirilmiştir. Öte yandan kurumlarımızın kimlik bilinci konusunda yeterince siyasallaşmadığı ve bunun bir dezavantaj olarak halen toplumu yakından etkilediği konuşulmuştur. Aşağıda Worşer konuşma notları yer almaktadır.

- Derneklerin varlığı bile kimlik açısından başlı başına mesajdır. Derneklerde özellikle gençlerin yarattığı hareketlilik çok önemli. Derneklerin işlevselliğinin artması için farklı derneklerin birbirlerini desteklemesi gerekmektedir.
- Tiyatro gibi faaliyetlerin desteklenmesi yetersiz kalmaktadır. Dans ekiplerinin yanında bu etkinlikler ihmal edilmemeli, salon ve bütçe temini gibi konularda desteklenmelidir.
- Dernekler ilk kuruldukları yıllara kıyasla bugün iyi bir noktadadır. Daha da ileriye taşınabilmesi için gençlerin etkin olarak görev alması ve ekonomik olarak derneklerin rahat hareket edebilmesi gerekir. Kimlik bilincinin oluşmasında yegane yol, kimliğin doğrudan anavatanla ilişkilendirilmesidir.
- Kimlik günümüz koşullarında hızla erozyona uğramaktadır. Nüfus olarak yüksek Çerkes yoğunluğuna sahip şehirlerimiz bile bugün kimlik açısından çok geridedir. Toplum olarak taleplerimizi dile getirme anlamında korkak davranıyoruz, doğru girişimlerle kazanımlar elde edebilmemiz mümkün.

- Çerkesler örgütlü bir toplum değildir. Örgütlülüğün olmadığı yerde kimlikten bahsedilemez. Çerkes örgütü olduğu iddiasında olan derneklerde ise, özellikle gençlere yüklenen sıradan işler insan kaybına neden oluyor. Sosyal medyadaki seviyesi düşük kavgalar zaman kaybına neden oluyor.
- Dernekler kimliğin oluşumunda bugün itibariyle sadece zaman kaybıdır. İhtiyaç duyulan şey bağımsız siyasi yapılanmalardır. Dil birliği ve coğrafi birlik günümüz şartlarında kimlik açısından şart değil, bunlar üzerinde tartışmamız gerekiyor.
- Dernekler kimliği taşıyan tek organdır. Geliştirilmesi adına dönüş temelli projelere yer verilebilir. Buna karşın tedaviye muhtaç toplumsal hastalıklarımız gelişimin önünde en büyük engel. Her şeyden önce toplumsal hastalıklarımıza tedavi yolları aramalıyız. Yetişmiş kadrolara sahip olabilmemiz için eğitim faaliyetlerine yer vermek zorundayız.
- Diasporada Çerkes siyasi birlikleri hep oldu. 1940'larda bile. Ancak taban bulduğunu söylemek zor. Kültürel faaliyetler temelli çalışmalar yürüten dernekler tarih boyunca yetersiz kaldı. Siyaset yapabilmemiz için elimizde AB ve Birleşmiş Milletler'in çeşitli kararları gibi argümanlar var.

- Çerkesler'in sürekli "biz" demesi, her şeyi kendileriyle başlıyor ve kendileriyle bitiyor diye değerlendirmesi modernite ile bağı koparıyor. Örneğin, Çerkes dilleri üzerine yapılan abartılı övgüler bilimsel ve gerçekçi değil. Dünya üzerinde konuşulan 7000 dil var ve her dilin kendine özgü zenginlikleri mevcut.
- 25 yıl önce diasporada, bırakın soykırımı sürgün ile ilgili bir gündemimiz bile yoktu. Bugün derneklerinde katkısıyla gelinen nokta ilerisi için umut verici. Bu umudu canlı tutabilmemiz için siyasi partilere, farklı STK'lara üye olmalı ve politika geliştirmeliyiz.
- Düğünler, ekipler gibi sıradan hale gelen dernek faaliyetleri hep eleştiriliyor. Onlar da olmasa bugün hepten yok olacaktık. Her siyasi partide varlığımız olmalı, hükümetler ile temas kurabilmeliyiz.
- Kimlik denilince aklımıza gelen nedir, onu tartışmalıyız önce. Kavramlar önce tanımlanmalı ondan sonra üzerine tartışmalar geliştirmeli. Örneğin; gençler ne yapmalı ki, kimliğine sahip çıkmış olmalı. Dil, kültür, dans, siyaset gibi kavramlar kimlik açısından ne ifade ediyor, düşünmeliyiz.

- Derneklerin dışında farklı örgütlenmelere ihtiyaç duyuyoruz. Bu örgütlenmeler akademik ya da siyasi yapılanmalar olabilir. Gençleri siyasete ve kimliklerine bu yolla daha kolay yönlendirebiliriz
- Dil bir ulusa ruhunu verir. Bugün Çerkes dilleri kaybolmanın eşiğinde ve kaybolması durumunda nasıl bir pozisyon almalıyız, şimdiden değerlendirilmeli. Tarihi ya da dili bilmek siyasi kimlik için şart değil. Ben "Çerkes"im diyebilmek bile başlı başına bir siyasettir. Bağımsız siyasal hareketleri oluşturmalı ve sağladığı avantajlar nedeniyle bu hareketleri öncelikle Avrupa'da teşkilatlandırmalıyız.

Katılan herkese teşekkür ederiz.

İSTANBUL KAFKAS KÜLTÜR DERNEĞİ YÖNETİM KURULU